Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36561
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

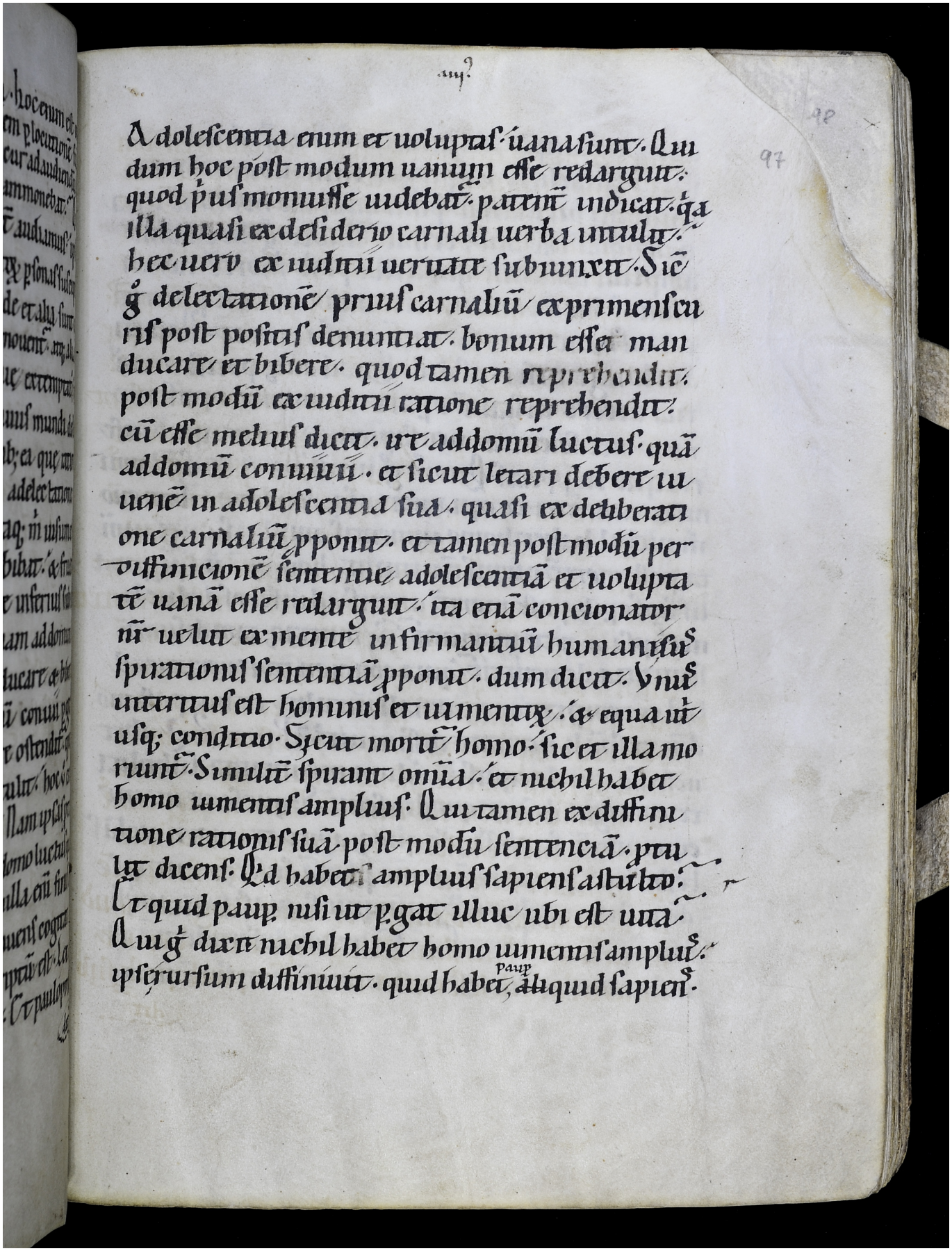

a adolescentia enim et uoluptas uanas fuit. Qui
dum hoc post modum uanum esse redarguit.
quod prius monuisse uidebat. patenter indicat. qa
illa quasi ex desiderio carnali uerba uitulit.
hec uero ex iudicii ueritate subiunxit. Sic
g delectationem prius carnalium exprimens cu
ius post positas denuntiat. bonum esse man
ducare et bibere. quod tamen reprehendit.
post modum ex iudicii ratione reprehendit.
cum esse melius dicit. ire addomum luctus. quam
addomum conuiuii. et sicut letari debet iu
uenem in adolescentia sua. quasi ex deliberati
one carnalium pponit. et tamen post modum per
diffinicionem sententie adolescentiam et uoluptatem
uanam esse redarguit. ita etiam concionatorum
uelut ex mente infirmantium humanis
spurationis sententiam pponit. dum dicit. Vnus
interitus est hominis et iumentorum. et equa uita
usq; conditio. Sicut moritur homo. sic et illa mo
riuntur. Simulque spuant omnia. et nichil habet
homo iumentis amplius. Qui tamen ex diffini
tione rationis suam post modum sententiam. pau
lo dicens. Qd habet amplius sapiens a stulto.
Et quid pauper nisi ut pgat illuc ubi est uita.
Qui g dixit nichil habet homo iumentis amplius.
ipse rursum diffinuit. quid habet paup aliquid sapiens.